

ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಈಚೇರಿಗೆ ಪ್ರಸಾದ ದೇವರ ಅಭಿಷೇಕ, ಅಲಂಕಾರ, ಆರತಿ, ಅರ್ಚನೆ, ಪೂಜೆ ಇಂತಹ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗುವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ದೂರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ವೃದ್ಧರಾದ ಇತರರಿಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ದೇವರ ಗರ್ಭಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಷ್ಟು ಪವಿತ್ರ ತಾನಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿವಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ತಂದೆಯ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ವಟುವನ್ನು ಪ್ರಸಾದ ಹುಡುಕಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಮಗನ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಿತ್ತು.

ಈಚೆಗೆ ಮನೆಯ ರಿಪೇರಿ ಆದರೂ ಪ್ರಸಾದನನ್ನು ಬಳಸಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಾದ ಏನಿದ್ದರೂ ತೀರ್ಥ, ಪ್ರಸಾದ ಹಂಚುವುದು, ಹೊರಗಿನ ದೊಡ್ಡ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸುವುದು, ಅರ್ಚನೆ ಚೀಟಿ ಕೊಡುವುದು ಇಂತಹ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರವಚನಕಾರರು ಚಕ್ರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವನೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಕಂಠವಾಣಿ ಮಾತ್ರ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದ್ದು, ಅವನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದ್ದಿತೆಂದರೆ ಜನ ತುಂಬಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನಿಗೆ ಈಚೇರಿಗೆ ಭಾಷಣಕ್ಕಿಂತ ಓದುವುದರಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ನೆಮ್ಮದಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಜನಕ್ಕೆ ಅವನ ಮಾತು ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರವಚನ ಮುಗಿದ ಮೇಲೂ ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತಿಗಟ್ಟಿ, ನಾನಾ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೋವು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಂತನ ಪಡೆಯಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ರಾಶಿ ಹಣ್ಣುಗಳು, ಖಜೂರ್, ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ, ಬಾದಾಮಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರಸಾದ ಅವನೊಂದಿಗೂ ತನಗಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಉಗ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರಸಾದ ಜನರ ಮನಸ್ಸು ಗೆದ್ದಿದ್ದ. ಇತ್ತ ಹಾಸಿಗೆಯೂ ಹಿಡಿಯದ, ಅತ್ತ ಶ್ರಮವನ್ನೂ ತಾಳಲಾಗದ ಪ್ರಸಾದ ಎಲ್ಲರ ಕರುಣೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದ್ದ. ಅವರವರಿಗೆ ತೋಚಿದ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವವರೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡಿ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಜನ ಅವನನ್ನು ಸುತ್ತಿ ನಿಂತಾಗ ಶಿವಣ್ಣ ಬಂದು, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ನೆವ ಹಿಡಿದು ಚದುರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಜನ ಅವನ ಮೇಲೆ ಅಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಇವನದೇನು ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕುವ ದುರಭ್ಯಾಸ...? ಇವನು ಔಷಧಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟೇ ಪ್ರಸಾದನ ಆರೋಗ್ಯ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರೋದು...! ಅದೇನು ಔಷಧಿ ಕೊಡ್ತಾನೋ ಏನೋ...! ವಶೀಕರಣ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ... ಎಲ್ಲಿಂದೋ ಬಂದೋನು ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಡ ಹಾಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಳಾದೋನು...' ಜನರು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಪ್ರಸಾದನ ಒಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಮುಗ್ಧ ಜನರಿಗೆ ನಾನು ಮೋಸ ಮಾಡುವ ಬದಲು ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಮನದಾಳದ ಪಾಪಪುಟ್ಟೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಆಗ ತಾನು ನಿರಾಳವಾಗ ಬಲ್ಲೆ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ನಾಲಿಗೆ ಎಂಬ ಬೀಗಮುದ್ರೆ ಅವನನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಪ್ರಸಾದನಿಗೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಮೂರೂವರೆ ನಾಲ್ಕೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಮತ್ತೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತದೇ ಹೋದರೆ ಪುಸ್ತಕ ಹುಡುಕಿ ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲೇ ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ನಿದ್ರೆಯ ಯತ್ನ ಸಫಲವಾಗುವ ಬದಲಾಗಿ ಮರದ ಮೇಲಣ ಪಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಲರವ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೂಗಳೆಲ್ಲಾ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ಅರಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅರುಣ ತನ್ನ ಕಿರಣ ಚೆಲಿ ಉದಯ ತೋರಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆಟೋಗಳ ಕಾಟವೂ ಮೆಲ್ಲನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ದಿನದ ಮುಗಿಯದ ನಾನಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ನಿರಾಧರವಿ ಕಣ್ಣು ಹಿಂದೆ ಅವಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಇಂತಹ ಒಂದು ಅರೆ ಬೆಳಕಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದು, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣದೊಳಗಿದ್ದ ಹೊಸ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೊರಗೆ ಕುಳಿತ. ಈ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಹಿಂದೆ ಗಂಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ತಗಡಿನ ಶೆಡ್ಡು ಇದ್ದಿತ್ತು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪ.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹೊಸ ದಾಂಪತ್ಯ ನೆರವೇರುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಕೈ ಹಿಡಿದ ನವ ವಧೂವರರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ, ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಒಟ್ಟಾಗಿ

ಇಲ್ಲಿ ಯವರೆಗೆ

ಪ್ರಸಾದನ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗುತ್ತದೆ. ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕೃಶವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಪ್ರಸಾದ. ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ಬೆಟ್ಟ ಏರಿ ದೇವಿಗೆ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರಸಾದ ಚಾಮುಂಡಿ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಜತೆಗೆ ಶಿವಣ್ಣನೂ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ಗಂಗಾ ಮಗಳಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಜ್ವರ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾಟ ಔಷಧಿ ನೀಡುವ ಶಿವಣ್ಣನ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆತ ನಾರು ಬೇರು, ಸೊಪ್ಪುಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಚೂರ್ಣದಿಂದ ಮಗು ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಜೀವನ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜಗತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಒಪ್ಪಿತ ಜಗತ್ತು. ಅದು ಪ್ರಸಾದನ ಜಗವಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದುಂಟು.

ಈಗ ಆಷಾಢಮಾಸ, ಮದುವೆಗಳು ನಡೆಯುವ ಕಾಲ ಇದಲ್ಲ. ಇದೇ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪ ಇರುವಲ್ಲಿ ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿರುಪಯೋಗಿ ಕಾಮಗಾರಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಅನಾಥಳೊಬ್ಬಳ ಆಶ್ರಯ ತಾಣವಾಯಿತು. ಈಗ ಮದುವೆ ಮಂಟಪವಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಯಾವ ಮದುವೆ ಮಂಗಳವೂ ನಡೆಯದೆ, ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಮಾವಿನಲೆ ತೋರಣ ಒಣಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಈಗ ಮೇಲಿನ ಬಾನಲ್ಲಿ ಮೋಡ ಕಟ್ಟುವ ವೇಳೆ. ಆದರೆ ಬಾನೂ ಸಹ ಪ್ರತೀ ವರ್ಷ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೋಡ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮಳೆ ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಾರಿ ಮೇಲಣ ಮೋಡ ಬಿಳಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದು ಆಷಾಢದಲ್ಲಿ ನಿರಾಸೆ ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಆಗಸಕ್ಕೆ ಬೂದು ಬಣ್ಣ ತುಂಬಲಿ ಎಂದು ರೈತರು ದೇವರಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹದೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಆಕಾಶ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಎದುರಿನ ಮೈದಾನದಾಚೆ ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಪವಾಡ ಸಾದೃಶ್ಯ ಬಣ್ಣಗಳ ಓಕುಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸಾದನಿಗೆ ಗಂಗೆಯ ನೆನಪಾಯಿತು. ಅವಳೂ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ದಾರದ ಎಳೆಗಳನ್ನು ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಸೂತಿಗಾಗಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮೊರಿಸಿ ಓಕುಳಿ ಹಬ್ಬ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳೊಮ್ಮೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ರಸಿಕತೆಯ ಸೆಲೆ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಅವಳ ಸಾಧಾರಣ ಅಲಂಕಾರದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಕಲೆ ಕಾಣಬಹುದಿತ್ತು. ಧಾರವಾಡ ಸೀರೆಯ ಪಟ್ಟಿ ಸೆರಗನ್ನು ಬೈತಲೆ ಮೇಲೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿನ ಮುತ್ತಿನ ನತ್ತು ನಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳ ಕುಪ್ಪುಸದ ಅಂಚು ತೋಳಿನ ಸೊಬಗನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸದಾ ತಲೆಗೆ ಸೆರಗು ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದು ಚಾರಿದಾಗ ಕಾಣಬರುವ ಅವಳ ತುರುಬು ತನ್ನ ಹೂವಿನ ಅಲಂಕಾರದ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಅವಳ ಅಭಿರುಚಿ ಎತ್ತಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ನಕ್ಕಾಗ ಅವಳ ಎಡ ಕಪೋಲದಲ್ಲಿ ಗುಳಿ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಹಲ್ಲಿನ ಸಾಲು ದಂತದಲ್ಲಿ ಕೊರೆದಿಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕೆಂಪು ಕುಂಕುಮ, ಮೂಗಿನ ನತ್ತು, ಕಿವಿಯ ಮೇಕು ಇವು ಸೆರಗಂಚಿನ ಒಳಗಿಂದ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಇಣುಕಿದಾಗ, ಅದನ್ನು ಸೆರಗೊಳಗೆ ಮುಚ್ಚಲು ಕೈ ಎತ್ತಿದಾಗ ಕೈ ತುಂಬಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಗಾಜಿನ